

Publicerad 2011-02-26 14:52 av bisarr

Syn, sett

Vinden blåser mig rakt i ögonvitan, uppför backen och över bron
Varje dag hela veckan, promenaden full av vägsalt och grus;
det var en gång och den var grusad
Händerna obotligt torra i morgonens nästanmörker/nästanljus,
och jag hittar
dina ögondroppar,
fortfarande i innerfacket på min väska

Dagen gjord och jobbad och jag tar samma väg hem,
passerar
pojke med tejpade glasögonskalmar
Åh historien bakom denna detalj,
eller kanske han bara ramlade
av sig själv

Vaknar upp med andra ögon, eller kanske jag
nedstiger i en ny syn
Min tjugo och någonting-kris
som vinden i ögonvitan
och döden i vitögat
Aldrig ungår det undermedvetnas syn någonting
Ändå ser mitt vakna jag,
dag ut och dag in,
bara grus
Var är
det riktiga seendet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren bisarr med Poeter.se id #33197 innehar upphovsrätten